

Т. 540.842/143

ЛВВІВСЬКІ СТАНОВІ ПЕЧАТ.



ФРАНЦ КОКОВСЬКИЙ
В НІЧ ПІД СВ. МИКОЛАЯ

ЛВВІВ
НАКЛАДОМ ВИДАВНИЦТВА: «СВІТ ДИТИНИ»
1932.

КАТАЛЬОГ „ДИТОЧОЇ БІБЛІОТЕКИ“:

	Сотиків
51. В. Королів-Старий: Лісове свято	50
52. Роман Завадович: Князь Мардипан	60
53. Іванна Блажкевич: Діло в честь Тараса	40
54. Іван Габрусевич: Український Вертеп	40
55. Фронтішек Вольф: При ватрі	30
56. Микита Магир: Пригоди лінивого котика	50
57. Галина Орлівна: Золотий черевичок	50
58. Р. Завадович: Казка про дівчинку Івана	80
59. Василь Атаманюк: Материна сльозинка	60
60. В. Королів-Старий: Вередлива принцеса	50
61. Микола Коколюський: Байки	40
62. П. Волобуїв: Мені 13-тий минуло...	40
63. Дід Модест: Дві казки	40
64. Вільгельм Буш: Дядькова пімста	25
65. М. Підгірянка: Зайчик і лисички	20
66. Антін Лотоцький: Покотигорошок	1.00
67. Микола Шугаєвський: Дід-Мороз	80
68. Вільгельм Буш: Бжолі	1.00
69. Антін Лотоцький: Японські казки	40
70. Василь Софронів: Свято Весни	90
71. Марія Загірна: Історія про Гаю	50
72. Вільгельм Буш: Стрілець Тріска	25
73. Антін Лотоцький: Лицар Добриня	40
74. Борис Грінченко: Олеся	25
75. Зенон Горницький: Воробець-Молодець	20
76. Пантелеймон Куліш: Чумацькі діти	20
77. Микола Шугаєвський: Весела сопілка	70
78. Іванна Блажкевич: Мила книжечка	70
79. Вільгельм Буш: Хитрий Мехмет	30
80. О. Білоусенко: Лисичка-Сестричка	2.40
81. Марія Пеленська: Святий Миколай	50
82. Вільгельм Буш: Діравий зуб	60
83. О. Білоусенко: Зайчик-Побігайчик	1.20
84. Іванна Блажкевич: Пушистий король	1.25
85. Дмитро Макогон: Святий Миколай	60
86. Авенір Коломиєць: Тарасів день	50
87. Н. А. Соловєва-Несмєлова: У страху великі очі	50
88. Сидір Воробкевич: Безглуздів	1.00
89. Марія Загірна: Василько й Івасик	50
90. М. А. Соловєва-Несмєлова: Пожалували за пізно	40
91. Святослав Лакуста: Два горбаті	40
92. Микола Шугаєвський: Різдвяна казка	60
93. Вільгельм Буш: Уперте теля	40
94. О. Олесь: Лисичка, котик і півник	40
95. „КАЗКИ 1001 НОЧІ“ — збірка	1.80



ДІТОЧА БІБЛІОТЕКА



КНИЖЕЧКА: 143.

ФРАНЦ КОКОВСЬКИЙ

В НІЧ ПІД СВ. МИКОЛАЯ

СЦЕНІЧНА КАРТИНА В ОДНІЙ ДІЇ



ЛЬВІВ.

НАКЛАДОМ ВИДАВНИЦТВА «СВІТ ДИТИНИ»

1932.



Т. 540.842/143

ДІЄВІ ОСОБИ:

Св. Миколай.

Олеся, дівчина 12-13 літ.

Івась, хлопець 9-10 літ.

I Ангел і II Ангел.

Чортик-Антипко.

Діється у 1919 році в горах.

Мала, вбога, сільська хатина в горах. Вечоріє. В хатині двоє дітей. Старша, дівчинка, Олеся та молодший хлопчик Івась. — Сидять поруч стола на лаві задивлені у вікно, за яким гуде сніговія. На столі ледво блимає каганець, що трохи розганяє пільму вечора.

Івась: (з піднесенням куртини говорить:)

І десь під вечір тітці нашій схотілося якраз піти просити до сусідів паші, немов у день не мож найти! А я у хаті так боюся: здаєсь в куті, у темнім, там (показує) щось рухаєсь, щось преться в хату...

Олеся: Чогож боятися, тиж не сам! Ось я — ти бачиш — я сміюся.

(По малій павзі)

І хтоб там перся в нашу хату? Ми нині бідні, взять нічого, то хто й чого туди зайде?

Івась: А як приплентаєсь що злого?

Олеся: Зробити хрест і геть піде!

Івась: Молюся і хрещусь сестричко, але часами в тихім сні якісь дивні приходять мари. Ховаю

в постіль своє личко: мені здається, мовби чари збувалися. І страх мені отих примар і враз приємно так робиться в моїй душі, а хоч довкола ніч і темно, я бачу мов у білі дні.

Олеся: І щож ти бачиш?

Івась: Прийде тато, а хоч блідий він та марний, хоч з груди крові ллєсь багато, хоч усміх в нього є сумний — обидві руки зимні, білі, кладе у мене на чоло і каже тихо:

— „Діти милі! Ви тямте добре, що було, за що загинув я тай другий, щоби колись, як прийде час, коли минуться глум, наруги, щоб ваші серця запалали святий огонь горів у вас, огнем як наші!..“

Олеся: *(перебиває)* Цить, ах цить!

Здається хтось туди біжить...

Здалека десь дзвіночок чути!

Івась: Дзвінок? А щож це може бути?

Наближуються обое до вікна та дивляться у темну далечінь. На сцені тихо, за сценою чути пошум сніговії.

Звільна починає сцена прояснюватися. Струї ясного світла напливають у хату. Олеся та Івась, вдивлені у далечінь, не закримічують цього. Не закримічують також, як до хати входять з дарунками ангели, за ними св. Миколай, а відтак всувається Антипко. Доперва на голос дзвінка обертаються та здивовано викрикують:

Івась та Олеся (разом): Ах!

Св. Миколай: Чогож, кохані, весь той страх?

Нема чого для вас лякатись,
як я зайшов до вас до хати.
Ще вчором, як лиш на небі
засіяли ясні зірочки,
ми вибралися всі у купі
відвідать людські діточки
і допомгти, як хто в потребі.
А як збирались мандрувати,
до нас приходить ваша мати
і батько теж прийшов просити,
щоби до вас також вступити
і вам завіт від них сказати,
щоб знали, як вам дальше жити.
І мовив батько: „Тям, мій сину,
що згинув я за Україну,
що кулі серце перебили
та я боровся доки сили!
І не забудь, мій любий сину,
що аж до смерти, до загину,
я чесно, просто йшов до ціли.
І памятай мій сину милий,
що я зберіг у серці віру:
що Бог прийме від нас офіру,
що наша кров і наші рани
промостять шлях до щастя — волі,
що Україна наша встане,
що нам всміхнеться личко долі!
Хай ваше серце не зміниться,
хай заховаєсь чисте в груди;
будьте сильні — неначе криця,
будьте герої, будьте люди!“

І мовила матуся стиха:
„Скажи їм, отче Миколаю,
що я зазнала тільки лиха,
за те, що все держалась свого...
Та я їх молю, я благаю,
ще їх із гробу заклинаю,
щоби не йшли шукать чужого Бога!
Хоч стежка їх терниста
буде, та в них остане чиста
душа і серце. Я благаю!“

І ще дарунків з того світу
дали нам родичі для вас...

Антипко: А, на дарунки є ще час!

Ангел І.: Мовчи, мовчи!

Антипко: Такого квіту
як ті обое досить в нас!
Дарунки їм давать? Та за що?
Одно і друге з них нінащо!

Ангел II.: Чому?

Антипко: Чому? Поглянь, будь ласка,
яка у них на личку краска:
бліді, худі, мабуть бояться,
що нічим буде показаться,
чи на дарунки заслужили.
Дивіть, дивіть — не стало сили,
щоби словам моїм перечить!

Івась: *(Дивиться на Антипка і здвигає плечем)*

Ангел І.: Чогож ти лиш здвигаєш плечем?
Чому ніхто із вас ні слова не відповість?

Олеся: Та я готова,
не знаю тільки, що сказати,
що вам про нас потреба знати?

Антипко: Ага! Ага! Лише не знаю!
Але я знаю, що потреба!
Я всьо списав і в книзі маю
всі списані гріхи —
(до св. Миколая)
як треба, то я їх зараз прочитаю.

Ангел І.: Та ні!

Івась: Читай! Хай гості з неба почують.

Антипко: Всі тоті провини
в мене записані що днини.
(листує книжку)
Ти раз в літнюю спеку
в садку лежав і десь далеко
у мріях своїх ти блукав.
Що, може ні?

Івась: Чогож ти став,
чомуж ти дальше не читаєш?

Антипко: Ну, дальше сам ти певно знаєш,
як ти кулак свій затискав,
як рвався в думці поміч дати...

Івась: Так! Там конала наша мати
з побоїв лютих. Лиш несила
було на поміч йти. На крилах
я би летів! Чиж то провини?

Антипко: (листує книжку)
А раньше, тямиш? Тая днина,
як вість прийшла, що батько згинув?

І щож тоді робив ти, сину?
Якраз було то перед роком!
І щож забув? Ну, ну! Нівроку!

Івась: Забути? Батька? Я?! Не всилі!

Антипко: А щож присяг ти на могилі його? Ага!

Івась: Признаться мушу,
що я поклявся тіло й душу
віддати за це, за що мій тато,
колись боровся так завзято.
(до св. Миколая)
Хибаж це гріх?

Св. Миколай: Не гріх, мій сину!
Не гріх йти в бій за Україну!
А гріх тяжкий її забути,
коли для Неї время люте!

Ангел I.: (до Антипка)
Ну що?

Ангел II.: Що ще?

Антипко: Вже більш нічого не вписано ось тут
про нього. А про Олесю... я не знаю, чи що
про неї відшукаю.

Ангел I.: Значить, нема провин за ними!

Антипко: Та що мені вони? Масними
слівцями вміють всьо змазати!

Івась, Олеся: (разом)
Дай Боже ділом доказати!

Св. Миколай: А як провини в них немає,—
(до ангелів)

нехай там кождий добуває дарунки, що для них принесли.

(Ангел I добуває дарунки, які дає Івасеви. Між ними є і молот зі синьо-жовтим державком).

Св. Миколай: *(до Івася, вказуючи на молот).*

Як батько твій — іди на шлях,
для України долю куй,
нехай кріпиться на очах,
іди та сили не марнуй!

(Ангел II добуває дарунки, що їх дає Олесі. Є між ними синьо-жовтий, невикінчений прапор).

Св. Миколай: *(до Олесі показуючи на прапор).*

Візьми, уший і змережай,
сховай на слухну пору;
як прийде час, братам віддай,
і підніміть його в гору!

Підбігає Антипко, що виймив зі свого кошика дві мітолки. Дає їх Олесі та Івасикови.

Антипко: Від менеж ці мітли прийміть
і з хати все сміття метіть!

Ангел I: Змітайте трусість та облуду,
а підростете — сміло йдіть
у бій за щастя, й долю люду!

Ангел II: І рук безсило не пустіть,
коли прийде тривоги днина —

Св. Миколай: В надії, серця закріпіть,
а встане вольна Україна!

ЗАВІСА ПАДЕ.



	Сотиків
96. Вільгельм Буш: Збиточники у ванні	20
97. Микола Шугаєвський: Живі ляльки	90
98. Данель Дефо: Робінзон Крузо	1'80
99. Антін Лотоцький: Ведмедівська попівна	40
100. КАЗКИ БРАТІВ ГРИММІВ — збірка	—
101. Марія Козорів-Баріякова: Свято Матери	60
102. Ганс Хр. Андерсен: Свинопас-князенко	75
103. Дж. Свіфт: Гулівер у Ліліпутів	1'20
104. Дж. Свіфт: Гулівер у Велетнів	1'20
105. КОРЕАНСЬКІ КАЗКИ — збірка	50
106. Редіард Кіплінг: Слонятко	20
107. Юра Шкрумеляк: Історія про малого Мука	75
108. Ганс Хр. Андерсен: КАЗКИ	—
109. „НА ШЕВЧЕНКОВІ РОКОВИНИ“ — збірка	—
110. Антін Лотоцький: Відкриття Канади	40
111. Редіард Кіплінг: Ріккі-тіккі-таві	40
112. Іванка Брліч-Мажураніч: Стриборів ліс	25
113. Михайло Таранько: „МАЛИЙ ДЕКЛЯМАТОР“	—
114. Езоп: БАЙКИ	—
115. Ганс Гр. Андерсен: Ялинка	75
116. Дярія Гриневиц-Витанович: Приятелі хлібороба	30
117. Богдан Заклинський: Емігрант	—
118. Анатоль Курдидик: Маленькі борщі	1'20
119. „ПРИГОДИ МОРЕПЛАВЦЯ СІНДБАДА“	—
120. Микола Погідний: Нечисті скарби	—
121. Ганс Хр. Андерсен: Дикі лебеді	30
122. Т. Дончак: Казка про дивного змія	50
123. Микола Погідний: Казка про гордого боярина	50
124. МОТОВЯЗНИК ГАСАН — з „Казок 1001 ночі“	40
125. Святослав Лакуста: Зачарований цвітник	30
126. Мирослав Ріпецький: Країна фйордів	80
127. Іванна Блажкевич: В Мамин День	80
128. Ю. Ігорків: Сердечний Віночок	1'50
129. Антін Лотоцький: В ніч св. Миколая	80
130. Дж. Свіфт: Гулівер у Лапутів	1'30
131. Дж. Свіфт: Гулівер у Гиржунів	1'30
132. Я. Вільшенко: Івась і Гануся	1'00
133. В. Жуковецька: Оповідання для найменших	80
134. А. Теодорів-Давидів: Байки і казки	60
135. Олесь Чмелик: Віршована Азбука	50
136. Микола Гоголь: Загублена грамота	40
137. Антін Чехов: Каштанка	90
138. Лев Лотоцький: Сила молитви	40
139. Елінора Гойт Бренерт: Маленька вдова	30
140. Махайло Таранько: „ДИТЯЧІ ЗАБАВИ“	—
141. Ганс Хр. Андерсен: Чародій-Піскосій	30
142. Л. Селянський: Про телеграфи і телефони	1'00

16. LUT. 1933

20091

„СВІТ ДИТИНИ“

ілюстрований журнал для дітей.

Виходить від 1919 року під редакцією
Михайла Таранька.

На зміст кожного числа складаються:
байки казки, оповіданн сміховинки,
забави, іграшки, пісні та різноманітні
загадки.

Велика скількість образків.

Заряди Шкіл, Виділи Читалень і Кооператив
в цілм краю нехай безумовно передплачують цей
дитячий орган, щоби в той спосіб допомогти Ви-
давництву до побільшення обему і змісту цього
журналика та до його загального поширення. Ради
шк. місцеві повинні обовязково передплачувати
„СВІТ ДИТИНИ“ для шкіл по всіх наших селах.

Умови передплати:

На цілий рік у краю	5 зол.
Для Чехо-Словаччини	20 К.ч.
Для Румунії	100 леїв.
Для Америки й Канади	1 дол.

Поодинокє число коштує 50 сот.

Замовлення слати на адресу:

Видавництво „СВІТ ДИТИНИ“
ЛьВІВ, ул. Зіморовича ч. 3.